

עין משפט
גו' מצוה

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) ויטוין קב: ויטוין.
 (ב) וגי העורן דכסא
 ע"ש ומכא לאה מן
 התרגום דהא עירן ערך
 דרפקא: (ג) ויטוין דג.
 (ד) וספסו: כ: ג: ב"ק
 קטו: (ה) ולקמן דג.
 (ו) ולקמן: מ: ד: וילי
 בירין טרפה: (ז) ולקמן
 טו: ע"ש וגם דג"ש: שם
 ויטי דכסא: (ח) וילי
 מיתלח ונפלה תילי תילי
 כ"ה נרסח העורן ערך
 תלה כ: (י) כ"ס: וילי
 עין כנגד: (יא) וילי נדודו
 גדל"ת: ד"ס: ג.

גביין הש"ס
 ג"ם בתפסמס וכו' עין
 לקמן דף כו ע"ה ט"ס
 ד"ה נתממס:

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה לפרסומי
 מילתא דבי: (ב) ר"ה
 התממס וכו' ולחוט
 שניקב הכשר:

לעזי רש"י
 שנקטור"א
 [שנקטור"ד]: ווי דס.

מוסף רש"י
 סימנים שנדרלו.
 נחלו נכמה תקומות
 ומהיבין כלן מעט
 ולקן מעט ויעיד הב"ח.
 בתפסמס הבישר: כשר
 הנשאר לכפוי נקב וקטו
 טו.

אחדרי דכשם שהס נעמס ממנו כך הוא נעמס מהס ואין לחוש:
שרקפא. כל מלא עופות שנכנס הן בנייה: **אשריה דשמואל**
 כוה. ולאו אורח ארעא לאורוי קמיה באתריה דבדר שהן שוין בו אבל
 אי הו פליגי ביה לא היה משדר להו קמיה להפסיד ממון ישראל דכל
 מקום שיש נדנדו חטא אין חולקין
 כנד לרז כן נעמתי. וז"ל דה"ג אלף
 אחריה דשמואל הוה ומהכא לא
 תפשוט דהדר ביה רב דלאו אורח
 ארעא למישרי באתריה מלתא דליהו
 אקר והכי אמרינן בעירובין (דף זג.)
 ורב אי ק"ל דאסור לימח ליה אחריה
 דשמואל הוה: **לישדניה הכי**. ישיבס
 לגדר כמות שסה: **משרתן וסלקן**.
 וזדין אותן זידיס וימכרו לישראל:
 ולשחינו **י"ג חוש**. דין ספק טרפה
 כדלקמן בפירקין (דף נח.). **לידי**
סקלה. אידי דהוה כהו טובא לא
 מזי לאדחורי כהו ואמי למיכל מד
 מיניהו: **אסו**. עובדי כוכבים והדרי
 ומוזני לה לישראל: **לפרסומי מילתא**.
 (א) ובי אזל לנהרא אושטא מילתא
 טפי. ולפי שעופות דקיס היו ומרוזים
 היו לא יכול לנדוק ולהסין צבדיקה
 מפני הטורח שמה יעשה בלחמ מהן
 אי נמי אידי צבדיקה וזריה דגן לא
 מאדים כשר ילא מיכר דובר זה נראה
 ל: **ממסמס**. מולוכין: **דרוסה**
שאמרו. כגון ספק דרוסא ארי או
 שראה עדרסה ואין מקום הדריסה
 ניכר מתחור: **לריס**. לנדוק. גבה
 וכריסה וזידיה וכל שכנגד' בני מעיים
 ואס האדים שס כשר שנקטור"א
 וזה הארס וערפה שספוי לשרוף עד
 שיקפו אט בני מעיים ואס לא האדים
 כשר שס אין נרין לנדוק בתקום אחר
 שאין דרוסה אלא כנגד בני מעיים
 דלא מיטרפא נמקוס אחר: יש
דרוסה לסימנין. אס דרסה כנגדס
 מי הוי טרפה מי אמרינן קשין הן אלא
 דרוסה וכשרה או לא: **כנגד ביס החלל**
 כולו. לאפוקי עובי הולוא או הירכיס:
סימנים שנדרלו. אידי דא"ר זירא
 כהן תרמי דלעיל כשר פירשה פלוגי
 קמסדר ואזיל לכל הן דלמך כהו ר'
 זירא הכי: **נדרלו**. נעקרו בתקומות
 הרכה: **הממסמס מהו**. כגון דרסה
 צירן שלא כנגד החלל ולחוט
 (י) שניקב הכשר לאחר זמן מהו:
כנגד בני מעיים. אפילו בהדרימה:
נתממסמס הכשר. במקוס אחר: **רואין**
אוטו כאילו אינו. ואס יש בו טרפות
 בניטל כולו כגון זמות הגידין טרפה
 דהאי נמי כנטול דמי: **גורדו**. אס
 היה צא לרפאותו גורדו ומשליכו
 עד הכשר המי: (יגורדו. גדל"ת:
תלחה. מתפרקת ונופלין ממנה
 חמיטות חמיטות: **מדרב הונא בריה**
דרב יהושע. דלמך כל שרופא
 גורדו קרוי הממסמס וכאילו אינו
 והוא לא ריאה שחסרה: **בקון עד**
שתינקב לחלל. אבל הגיע לחלל יש
 לחוש שמה ניקבו הדקין וצבדיקה
 אי אפשר מפני שאין נקב דק
 ניכר הן: **כסימנין**. דרסה
 כסימנין: עד שיאדמו הן עלמין.
 אצל משום האדמת כשר שכנגד לא

מן שרקפא. קן של עופות ודורו קן לה (מהלס מד) ממרגמין
 שירקפא ובקוטרס פירש כל מלא עופות: **ארי** בהו
 שירקפא ובה דלמך לקמן בפירקין (דף נח.) גבי בידי ספק טרפה
 שילחא קמך משהיין לה אי הדרא טענה שריא ולא מישיין לתקלה
 וי"ל דהא אמר פ"ק דקפחים (דף כ:)
 דמקלה עמטה תנאי היא ועוד התס
 אי סופה לטעון ממהרת לטעון ועוד
 דלמאי דמסיק הכא דלפרסומי מילתא
 עביד הכי ניחא: **ספק שונרא ספק**
קניא אימרו קניא. לעיל כ"ב (דף
 כח. ד"ה אהא) פירשתי וא"ת צבדיק
 התערובת (ונחסי דף עז.) אמרינן גבי
 נעמרה בטרפה האי טרפה ה"ד אי
 ידע ליה נישקליה ואי דלא ידע ליה
 מהיכן ידע א"ר ינאי דלעירב נקובת
 הקון צבדיקת האזכ ור"ל אמר דלעירב
 צנפולה ורבי ירמיה אמר דלעירב
 בולד טרפה ורבי אלעזר היא ומפריש
 דכולשו כר' ינאי לא אמרי בין נקובת
 הקון לדרוסת האזכ מידע ידע האי
 משך והאי עגיל וא"כ אפשר לגדר
 כאן אי שונרא אי קניא וי"ל דדוקא
 התס מן האזכ ולמעלה אבל בשונרא
 לא ידע ואס תלמך א"כ לשיני התס
 דלעירוב נקובת הקון צבדיקת מחול
 ובגדייס ועלאיס וי"ל דניחא ליה
 לאוקומי ככל הבהמות והאי דלא משני
 דלעירוב דרוסמ הכלל צבדיקת האזכ
 דלמך אפשר לגרי:
דרוסה שאמרו צריכה בדיקה
 בר' פ"ה כגון ספק
 דרוסא ארי או עדרסה ואין מקוס
 הדריסה ניכר מצחון משמע דודאי
 דרוסה לא מהיכל צבדיקה וכן פירש
 הרי רבי יתחק בר' מאיר ו"ל דודאי
 דרוסה אין לה צבדיקה שפעמיס
 שמאדים כשנר ואין יכול לכיין יפה
 ונראה דיש צבדיקה אפילו לודאי
 דרוסה מדלמך כסמון צבדיקה
 עד שילדיס הכשר כנגד בני מעיים
 ובסימניס עד שילדימו הסימניס
 עגמס אבל אס האדים הכשר כנגד
 סימניס ולא האדימו הסימניס כשרה
 אע"ג דודאי נדרסה שרי האדים
 הכשר (ז' וא"כ איכא ודאי וזירא ועוד
 דקלמך כסמון דמורי ביה רז מכפא
 עד אטמא והיינו ע"כ ודאי דרוסה
 דרז לא חייס לספק דרוסה דלא דדר
 ביה דפירש בקוטרס לעיל מהיכל
 דכל גנות (עירובין זג.) והא דלמך צבדיק
 פירקין (מנ.) נפקא מינה לספק דרוסה
 ולא אמר לודאי דרוסה משום דאף
 לספק דרוסה קיימא לן דחיישינן ועוד
 מדכשי כסמון ושנן נקובתו כמשהו
 דרוסתו נמי כמשהו קנה נקובתו
 ככאשר דרוסתו כמנה אלמא אע"ג
 דמאדים כמשהו נדרס ודאי כע למומר
 כשר עד שיהא בו ככאשר ונראה שגס
 בקוטרס לא נקט ספק דרוסה אלא
 משום דזו נרין לנדוק ככל מקוס
 גבה וכריסה וזדה וכל מה שכנגד
 בני המעיס אכל אס היה ניכר
 מצחון מקוס הדריסה לא היה
 נרין לנדוק אלא כנגד אוחו מקוס:
 אלימא

קעג א טושי"ע י"ד סימן
 טו שפ"ב:
 קעז ב [ומי] פירא
 מהלכות שפיעה
 הלכה ג טושי"ע שם פס'
 כא:
 קעח ג מ"י פיה מהלכות
 שפיעה ה"י:
 טושי"ע שם פ"י י' [ויסין]
 ג טפ"ח:
 קעז ד מ"י פ"ה מהל'
 שפיעה הלכות סמג
 עשין טו טושי"ע י"ד ס'
 ג טפ"י:
 קעז ו מ"י פ"ה מהל'
 שפיעה ה"י:
 עשין טו טושי"ע י"ד ס'
 ג טפ"י:
 קעח ז מ"י פ"ה מהל'
 שפיעה ה"י:
 טושי"ע י"ד ס' לו טפ"י
 י:
 ח וטושי"ע י"ד ס' טא
 טפ"א [ויסין מ טפ"ב]:
 קעט ט מ"י פ"ה מהל'
 שפיעה ה"י:
 עשין טו טושי"ע י"ד ס'
 ט טפ"י:

שיטה מקובצת
 (א) הכי הוה מוכחי לה יתבא
 שפיר: (ב) שדור האדים
 הכשר ויכא ודאי וזירא:

רכינו גרשום
 לא על אימור לא על:
 בעותי קא מבטחי אהרין.
 כולמך לא מישוס דקא
 דרי: דההו שירקא
 דספק דרוסת. כולמך
 סל מלא ספק דרוסת:
 ולישהנהו י"ב חש.
 כולמך ולאחר י"ב חש
 לישתרי: יש דרוסה
 בסימנין או אין דרוסה
 בסימנין: כולמך בהמה
 שדרסה חיה מי צירן
 למיבדיקה בסימנין: סימנין
 שנדרלו. כולמך נדרלו
 ספקות: הממסמס מהו.
 כולמך שחמסמס כשר
 בהמה מהו טרפה אי
 לא: נתממסמס הכשר רואין
 אורח כאילו אינו. יש אבר
 שמונה (ז' יש אבר שאמרו:
 בסימנין עד שיאדמו
 סימנין עמטן לא חשיבין
 לה דרוסה:

(א) וי"ל שמומר אף אם נחמד
 כמו התמול והכלתי.